

Sygn. akt IV CSK 587/13

POSTANOWIENIE

Dnia 28 marca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa A. M.
przeciwko Powiatowi [...] i P. [...] Spółce Akcyjnej w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 28 marca 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 24 kwietnia 2013 r., sygn. akt V ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący w odrębnym wywodzie wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Powódka wniosła o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z uwagi na nieważność postępowania przed Sądem pierwszej instancji, której nie wziął pod uwagę Sąd drugiej instancji. Poza tym, zdaniem powódki skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona ze względu na niezastosowanie art. 355 § 2 k.c. przy ustaleniu miary należytej staranności dla pozwanego zarządcy drogi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania są wprawdzie różne od podstaw skargi kasacyjnej, niemniej jednak muszą pozostawać w związku z przedmiotem postępowania w sprawie i okolicznościami, które są doniosłe dla rozpoznania w postępowaniu kasacyjnym. Nieważność postępowania jest wprawdzie uchybieniem procesowym, które Sąd Najwyższy przy rozpoznaniu skargi kasacyjnej bierze pod uwagę z urzędu w granicach zaskarżenia (art. 398¹³ § 1 k.p.c.) i jest też przesłanką przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 pkt 3 k.p.c.), ale w orzecznictwie Sądu Najwyższego jednolicie przyjmuje się, że w obu przypadkach chodzi o nieważność postępowania przed Sądem drugiej instancji, nie zaś przed Sądem pierwszej instancji (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 czerwca 2013 r., II CSK 720/12 niepubl.;

z dnia 7 maja 2009 r. II CSK 80/2009, niepubl.; z dnia 21 listopada 1997 r. OSNC 1998/5/81).

W związku z powołaniem się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej należy wskazać, że przesłanka ta jest spełniona wówczas, gdy bez dokonania głębszej analizy dla przeciętnego prawnika jest widoczne, że podstawy skargi zasługują na uwzględnienie, a zatem ma miejsce kwalifikowana postać naruszenia prawa, zauważalna *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej i przesądza to o wadliwości zaskarżonego orzeczenia w stopniu nakazującym uwzględnienie skargi (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 lipca 2013 r., III CSK 143/13, niepubl.). Tak rozumianej oczywistości złożonej przez siebie skargi kasacyjnej przejawiającej się kwalifikowanym naruszeniem prawa przez Sąd Odwoławczy uczestnik nie wykazał.

Z tych względów uznając, że nie zostały spełnione przesłanki przejęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. postanowił jak wyżej.

[aw]

es